

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011314
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121011314.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a Mgr. Mareka Anovčina, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. apríla 2022, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

I. D.ća,

nar. XX.XX.XXXX v Z., B. republika, bytom V. G. XX/XX, R., S. republika, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Pp/45/2021 zo dňa 03.02.2022 a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3T/65/2020 zo dňa 24.11.2020 bol I. D.ć odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b) Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 20 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T/75/2020 zo dňa 05.05.2020 bol I. Jovanović odsúdený pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 1 rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol výkon trestu podmiennečne odložený a odsúdenému bola podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určená skúšobná v trvaní 2 roky. Odsúdenému bol podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený aj trest zákazu pobytu na území okresu Bratislava V na dobu 2 roky a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trest prepadnutia veci noža so zelenou látkovou rúčkou a skladacieho noža. Uznesením Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T/75/2020 zo dňa 19.10.2020 bolo podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovené, že odsúdený I. Jovanović sa v skúšobnej dobe uvedeného podmiennečného odsúdenia neosvedčil a uložený trest v trvaní 1 rok vykoná. Na jeho výkon bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený I. D.ć podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. podmiennečne prepustený z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 2 roky.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne sťažnosť písomne odôvodnil tak, že

dôvodom sťažnosti je najmä absencia materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie. Poukázal na to, že ústav na výkon trestu vyhodnotil resocializačnú prognózu u odsúdeného ako menej priaznivú na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Poukázal na to, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody za násilný trestný čin a jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti je podľa hodnotenia riaditeľa ústavu iba čiastočne kritický a zároveň je u odsúdeného hodnotené stredné riziko recidívy. Tiež poukázal iba na krátkosť vykonávania ochrannej psychiatrickej liečby. Tieto aspekty v súhrne nedávajú žiadne záruky na to, že odsúdený povedie riadny život. Navrhol preto, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí.

K splneniu zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. krajský súd uvádza, že splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody bolo preukázané. Odsúdený už vykonal viac ako polovicu z uloženého trestu odňatia slobody (ďalej len „trest odňatia slobody“).

V zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia sa, čím bola splnená aj prvá materiálna podmienka. Odsúdeného ústav na výkon trestu vyhodnotil ako nekonfliktného a prispôsobivého, ktorý má vytvorené pracovné návyky, naďalej ich prehľbuje a aj pracovnú disciplínu má na požadovanej úrovni.

Vo vzťahu ku konštatovaniu, že odsúdený je len čiastočne kritický k spáchanej trestnej činnosti, krajský súd uvádza, že je pravdou, že odsúdený svoju trestnú činnosť bagatelizuje a podľa ústavu je k nej čiastočne kritický, avšak od nástupu do výkonu trestu nastal u neho významný posun, keď spočiatku svoju trestnú činnosť popieral a bol k nej nekritický. Aj z jeho návrhu na podmiennečné prepustenie vyplýva, že spáchanú trestnú činnosť mnohokrát oľutoval, pričom aj ústav konštatuje, že svoje konanie priznáva.

Krajský súd k splneniu druhej materiálnej podmienky v podobe pozitívnej prognózy vedenia riadneho života uvádza, že toto je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia správne poukázal na podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania svedčiace pre splnenie aj tejto poslednej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd považoval za potrebné zdôrazniť, že odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody. Je odhodlaný viesť riadny život, k čomu môže výrazne prispieť priaznivé rodinné zázemie, keď s rodinou udržiaval kontakty aj vo výkone trestu. Odsúdený vo výkone trestu pracoval, jeho pracovná disciplína bola hodnotená zo strany ústavu pozitívne a má záujem pracovať aj po prepustení na slobodu. Aj krajský súd preto dospel k záveru, že odsúdený je schopný viesť na slobode riadny život, k čomu mu môžu napomôcť nielen pozitívne rodinné vzťahy, ale aj pracovné návyky odsúdeného, ktoré si vo výkone trestu prehľboval a ktoré sú taktiež dôležitými predpokladmi pre jeho úspešnú resocializáciu. Je preto možné a dôvodné dať odsúdenému opätovne šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody.

Napokon aj riaditeľ ústavu na výkon trestu odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, i keď s uložením (probačného) dohľadu, ktorý ale ani krajský súd nepovažoval za potrebný pre dovŕšenie nápravy odsúdeného a splnenia účelu uloženého trestu odňatia slobody po podmiennečnom prepustení.

Z pohľadu sťažnostných dôvodov prokurátora a vyššie uvedených skutočností preto krajský súd nevidí „rozumný dôvod“, pre ktorý by zhodu v názore ústavu na výkon trestu a súdu prvého stupňa na možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného bolo potrebné odmietnuť. Neexistuje síce „istota“, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život, avšak túto súdy pri rozhodovaní o podmienenom prepustení prakticky nemajú a ani nemôžu mať nikdy. Súčasne ale nebolo možné prisvedčiť prokurátorovi v tom, že pre takýto záver nebolo možné mať ani dôvodný predpoklad. Z písomného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, vrátane vyššie uvedených dôvodov rozhodnutia krajského súdu, práve naopak takýto dôvodný predpoklad jednoznačne vyplýva.

Ďalej krajský súd uvádza, že pozitívnemu rozhodnutiu o podmienenom prepustení odsúdeného nebránila ani krátka doba výkonu psychiatrického liečenia. Toto mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3T/65/2020, a to ambulantnou formou. Obvinený v tomto môže pokračovať aj na slobode, pričom je potrebné zdôrazniť, že liečenie bolo vo výkone trestu prerušené v dôsledku opatrení zavedených v súvislosti so šírením vírusu COVID-19, teda z objektívneho dôvodu, čo nemôže byť hodnotené v neprospech odsúdeného.

Povinnosťou súdu pri rozhodovaní o podmienenom prepustení je prihliadnuť aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený vykonáva trest odňatia slobody. Odsúdený vykonával trest v ústave s minimálnym stupňom stráženia a vyhodnotením tejto okolnosti tak jednotlivo, ako aj v súhrne s vyššie uvedenými okolnosťami je nutné konštatovať, že podmienky na podmienené prepustenie odsúdeného boli splnené.

Krajský súd napokon považuje aj určenie skúšobnej doby v trvaní 2 rokov za primerané a zákonné vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody (do 24.02.2023).

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, že sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože odsúdený splnil všetky zákonné podmienky na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.